

passer som forklaret, at han senere har været paa „Hotel du Nord“ — det er nok et Hotel. „Han erindrer, at han derfra er kommen hen paa „Hotel Saksøbing“, men kan om, hvad der senere passerede, intet huske andet, end at han ved Aftens-tid vaagnede op paa et af Hotelværelserne“. Han forklarer om den samme Begivenhed, at han „soldede ved den Lejlighed uden at komme i Seng om Natten, fra Generalforsamlingen var sluttet“ — Kl. 9 om Aftenen — „indtil langt hen paa den følgende Søndag Eftermiddag, og det dæmmer svagt for hans Hukommelse, at han bemeldte Søndag Eftermiddag har mødt Fru Jensen med en Barnevogn“. Jeg skal straks omtale dette Tilfælde, men vil nu blot til det Tilfælde, jeg lige har omtalt, knytte den Bemærkning, at den Begivenhed blev fremdragen — ikke i saa stærke Udtryk som her — i Saksøbing Byraad 12. Maj 1910 — tror jeg — ved et offentligt Møde, og det fremgaar af en Forklaring, at det var sidste Gang, Læge Langhoff satte sine Ben i Saksøbing Byraad, han havde med andre Ord umuliggjort sig der.

Men altsaa dette Møde med Fru Jensen. Hvad siger hun? Hun siger: „En Eftermiddag mellem Kl. 3 og 4“ — altsaa midt paa Dagen — „i Februar eller Marts 1910 kom hun kørende med en Barnevogn, hvori laa et af hendes smaa Børn. Da hun var udfor Hotellet gaaende i Retning hen imod Kirkestræde, kom Dr. Langhoff gaaende fra Kirkestræde hen imod hende. Hun saa straks, at han var usikker i sin Gang uden dog helt at have tabt Herredømmet over sig. Han var stærkt blussende i Ansigtet, og hun var straks klar over, at Dr. Langhoff maatte være beruset. Da hun var udfor Teatret, passerede Langhoff forbi hende paa hendes højre Side; der var rigelig Plads til, at han kunde komme forbi, men i det Øjeblik, han var udfor hende, faldt han hen mod den Del af Barnevognen, der var nærmest ved hende, saaledes at han med Albuen stødte mod Vognen. Han kom hurtigt op igen; nogen Undskyldning gjorde han ikke“.

Dernæst er der en Forklaring af en Kelner, der til Kriminal- og Politiretten her i København har forklaret følgende: Han

har — formentlig i Februar 1910 — i nogle Uger gjort Tjeneste som Kelner-medhjælper paa „Hotel Saksøbing“. En Aften i den Periode, da der havde været Dilettantkomedie, havde han gjort Tjeneste paa Hotellet hele Natten. Læge Langhoff var til Stede og var meget beruset. Hen paa Morgenstunden anmodede Læge Langhoff ham — Kelneren — om at følge ham hjem og hjælpe ham af Tøjet. Heri indvilgede Kelneren, og de fulgtes saa hen til Læge Langhoffs Bolig. Han forklarer videre, at han oftere, fire Gange — han var kun der nede i 3 Uger —, har set Læge Langhoff beruset paa Hotellet, hvor han har siddet fra Kl. 8 om Aftenen til næste Dags Formiddag ved 7-Tiden; Langhoff sad sløvt sammenfalden, hvorimod han aldrig raabte op eller paa nogen Maade vakte Opsigt. Ved den paagældende Lejlighed var Langhoff til Stede i en snæver Kreds. Om dette forklarer Læge Langhoff, at naar han bad Kelneren om at følge sig hjem, mener han, at dette har han gjort, fordi han følte, han var saa fuld, at han ikke kunde vinde hjem alene. Han erklærer bestemt, at han ikke husker, hvad der passerede. Han var, som forklaret, stærkt beruset, og under saadanne Forhold har der ofte — jeg beder ogsaa Ordet „ofte“ bemærket — været Erindringslakurer hos ham. Der er endnu et, jeg vil fremdrage. Han forklarer, hvorledes han dunkelt kan huske, at han en Aften „traf de to Gartnerlærlinge, medens han drev beruset om nede ved Byens Havn, og at han derfor antog dem for Sømænd, saaledes som der ogsaa er forklaret. Naar han ikke kan huske mere om de paagældende ham paasigtede Forhold, siger han, at det ligger deri, at han ved de paagældende Lejligheder har været saa stærkt beruset, at han ikke var klar over, hvad han gjorde, og at han ikke senere har kunnet huske, hvad der skete“.

Jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer mene, at det er en tilladelig Fremgangsmaade, naar saa det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) skriver, at Grunden til, at denne Mand faldt, var ikke Beruselse, uagtet det ærede Medlem har haft dette at læse? Der er overhovedet i Forhørene ikke oplyst en eneste uhæderlig eller uværdig Handling af Læge Langhoff,